

## Než si namaluješ erb

Javory

Na kraj světa z domova jít  
a dobýt znaku pro čistý štít  
a pro tu malou zemi  
tak vzdálenou

Do štítu svého si dát  
to všechno za čím chce člověk stát  
ten znak však není věcí  
darovanou

Tak poznat co je žízeň a hlad  
a bolest ran když musel ses prát  
a strach co duši svírá  
předtuchou zlou

Bez obav hřívu lví pohladit  
a podat ruku těm co chtějí žít  
ať nečekají v bázni  
na kolenou

Čekej dál moje lásko  
já přijdu  
Čekej dál moje lásko  
já přijdu, já přijdu

Já nepřicházím sám  
a cestu dobře znám  
vždyť přece domů k nám  
pospíchám

Já vím co všechno zatratí čas  
já vím však že poznáš můj hlas  
až uslyšíš píseň  
na shledanou

Snad oheň v krbu neztratil žár  
snad přehlédneš že jsem samý cár  
až spatříš ten zrak  
jak svítí tmou

V něm poznáš věrnost lásku i vzdor  
tu známou vůni lesů a hor  
co kouzlem chrání všechny  
před silou zlou

Já nebudu mít vůbec nic víc  
co dal bych ti až přijdeš mi vstříc  
jen náruč svou jen pro tebe  
otevřenou